

„Já myslím, že civilizace není dobrá, když je bez kultury. Člověk potřebuje ke štěstí a spokojenosti nejen pohodlí tělesné, ale i duševní.“ Jako by nám Jan Werich mluvil z duše... A proto i v této zvláštní době bez „tradičních“ kulturních setkávání se snažíme, seč můžeme, abychom kulturu úplně neztratili. Třeba i skrze stránky měsíčníku Zálesí, který je opět plný zajímavostí o našem městě a jeho okolí.

Další díl nového seriálu o humpoleckých spolcích vás tentokrát vezme do hudebního prostředí, nechybí ani ochutnávka z literatury, nakoukneme do historie, muzea i do archivu, vyrazíme do přírody na šípky, čímž spojíme pohyb, pročištění hlavy i posílení imunity, dozvíme se o novinkách ze společenského života a ze sportu, popřejeme k narozeninám a v neposlední řadě vzpomene na ty, které jsme milovali. Zkrátka a dobře, Zálesí pro vaši tělesnou, ale hlavně duševní pohodu jistě doporučí devět z deseti lékařů. 😊 Mimoходом, citát, který jsem zmínila v úvodu, můžete najít i na jedné z výlepových ploch v Humpolci, kde v této době vždy na nějaký čas chystáme improvizované „kulturní události“. Protože kultura žije!

P. S. Milí čtenáři, dovolte mi také, abych se s vámi prostřednictvím tohoto čísla Zálesí z pozice redaktorky rozloučila a poděkovala vám za krásný čas, který jsem přípravou měsíčníku díky vám strávila. Těším se s vámi zase při jiných příležitostech, ať už na psanou, tak třeba i na viděnou. Přeji vám pevné zdraví, ale také štěstí, lásku a spokojenost.

Aneta Slavíková

Pěvecký sbor Čech a Lech	2,3
Čtení nejen pro dospívající	4
Exponát měsíce.....	5
Aktuálně z muzea	6
Infocentrum doporučuje	7
Divoké lahůdky přírody:	
Šípky růže šípkové	8,9
Ohlédnutí do historie:	
Střípky z dějin Humpolecka	10
Co se psalo v Zálesí před 90 lety.....	11,12
Z archivu	12,13
Z humpoleckého průvodce historií.....	14-17
Aktuálně:	
Skautské středisko Orlik.....	18,19
Turisté vzpomínají	20
Pomáháme si	21,22
Z činnosti dobrovolných hasičů	23
Kulturní a společenské dění:	
Kulturní kalendář.....	24,25
Humpolecký masopust 2021	26,27
8smička	28
Sport:	
Atletika	29
Stolní tenis.....	29
Z rodinné a společenské kroniky.....	30-31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc únor 2021

ročník 58, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.

Redaktorka: Mgr. Aneta Slavíková

Redakční rada: Marcela Kubičková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová

Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz,

tel: 734 421 364

Únorové vydání měsíčníku Zálesí vychází

1. února 2021.

Uzávěrka materiálů pro březnové vydání je 15. února 2021.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimové MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

ZPĚV A VLAST – NAŠE SLAST: LÉTA PLYNOU, ALE PĚVECKÝ SBOR ČECH A LECH V HUMPOLCI STÁLE ROZDÁVÁ RADOST I ÚCTU K TRADICI

Především dvě lásky – láska ke zpěvu a láska k vlasti – daly v Humpolci téměř před sto padesátí devíti lety vzniknout tehdy Zpěváckému spolku Čech a Lech. Ostatně motto spolku, který si dnes říká Pěvecký sbor Čech a Lech, zní „Zpěv a vlast – naše slast“. V době, kdy byl spolek založen, šlo o jasnou motivaci: přispět českým zpěvem k vítězství českého jazyka a spojit česky mluvící občany ve městě s vlastenci z dalších míst. Čas sice běží dál, ale ani jedna z lásek se ze srdcí členů Čecha a Lecha rozhodně nevytratila, i když se je už nějaký čas nedaří plnohodnotně předávat dál publiku. „Minulý rok jsme kvůli pandemii a vládním opatřením měli jeden jediný koncert. Do budoucna si tak nejvíce ze všeho přejeme, aby se situace výrazně zlepšila a abychom zas mohli naplno zpívat a rozdávat radost,“ doufala současná předsedkyně pěveckého spolku Drahomíra Bendlová.

Jak to tenkrát bylo

Podnět k založení Zpěváckého spolku Čech a Lech v Humpolci dali čeští vlastenci Maxmilián Bečvář a František Malát, kteří se nechali inspirovat vzorem pražského Hlaholu. Historický okamžik připadl na 30. srpna 1862, poté 7. září byl jmenován první sbormistr Josef Rychnovský a první předseda Josef Štěpán Nápravník. „A město naše, jehož odedávna horlivou bylo vždy stanou, dle skrovných sil svých, všemožně přispívati u zvelebování národní cti a ceny kmene svého, vštěpilo i v středu svém takový spolek zpěvný, aby zpěvem mluvil k srdcím soukmenovců a povzbuzoval je k nezištné vroucí lásce drahocenné matky naší vlasti české,“ stojí v kronice k události zřízení spolku. Zmíněné motto „Zpěv a vlast – naše slast“, odznak stříbrná lyra s nápisem Č. L. a název spolku Čech a Lech byly oficiálně ustanoveny 14. prosince téhož roku. A rok na to se spolek díky veřejné sbírce, prostřednictvím níž

se vybralo 130 zlatých, mohl pochlubit praporem malovaným Josefem Mánesem a později přemalovaným Janem Vysekalem. Spolek byl původně mužský, v roce 1884 vznikl také ženský sbor a později se Čech a Lech stal sborem smíšeným. Ve svých začátcích klad důraz hlavně na podporu vlastenectví a českého jazyka. Během první světové války byla činnost sboru částečně přerušena, po ní Čech a Lech opět nechyběl při významných událostech a výročích, které si lidé ve městě připomínali. Sbor úzce spolupracoval (a stále spolupracuje) s dalšími zájmovými uskupeními, k nimž bezesporu až do současnosti patří Divadelní soubor Jindřicha Honzla v Humpolci (DSJH).

Další omezení sbor potkalo během druhé světové války, ale přesto se konala úspěšná vystoupení, kdy se Čech a Lech vypořádával s cenzurou svých textů používáním jinotajů. Zatímco v roce 1943 měl sbor celkem 127 členů, po válce jejich zájem upadá a činnost sboru stagnuje. Podařilo se mu ale 1. února 1946 iniciovat zřízení tehdejší Městské hudební školy (dnes Základní umělecké školy Gustava Mahlera).

Znovuobnovení a léta plná hudby i radosti

Činnost pěveckého sboru byla naplno obnovena až v roce 1964 díky řediteli umělecké školy Otakarů Drncovi, který se zároveň stal sbormistrem. O dva roky později se také z podnětu umělecké školy

Hašlerky, 2011.

TÉMA MĚSÍCE

začíná znovu scházet i ženský pěvecký sbor. Nastává zlatá éra sboru, kdy jeho členové účinkují nejen v Humpolci, ale také v okolí, a to spolu s dalšími uměleckými soubory. Pravidelných koncertů, které pořádá, se dokonce účastní i další sbory z celé republiky.

Zlatá éra platí ovšem „nejen“ pro šedesátá léta minulého století, ale i pro léta, která následovala, až do současnosti. Za zmínku stojí například festival Tóny v zahradě, který v roce 2004 založil tehdejší předseda sboru Jiří Fiala jakožto setkávání pěveckých sborů Kraje Vysočina v humpolecké muzejní zahradě na Dolním náměstí. Čech a Lech pokračuje v pořádání koncertů a pásem, ve vystoupeních k významným událostem a výročí ve městě, účastní se hudebních festivalů doma i na dalších místech republiky a v roce 2008 získává ve slovenském Námestove, mimochodem v partnerském městě Humpolce, na Námestovské hudobné slávnosti bronzové pásmo.

Pro sbor Čech a Lech je typický velmi rozmanitý repertoár: od duchovních skladeb, přes lidové a národní písně, skladby z muzikálů i filmů, až po skladby z operet nebo od českých i světových skladatelů. Od roku 2002 jej vede sbormistryně Hana Augustová. V loňském roce kvůli covidu bohužel došlo k vynucenému utlumení činnosti sboru. Ještě v únoru se někteří jeho členové spolu s herci DSJH oblékli do masek a s hráli taškařici v rámci premiérového rozšíření tradice Humpoleckého masopustu, ale de facto šlo o poslední veřejné vystoupení na delší čas. „Skončili jsme vánočním koncertem v roce 2019, pak jsme měli ještě několik zkoušek nejen k masopustu, ale také k vlastnímu programu, který

Čech a Lech a také DSJH Humpolec na Humpoleckém masopustu 2020.

jsme se chystali odehrát. S kolegou Adamem Čejkou a ve spolupráci s hudebním uskupením Strniště jsme vymysleli trampské pásmo a stihli ho odehrát pouze jednou v srpnu v zahradě muzea,“ bilancovala uplynulý rok Drahomíra Bendlová. I přesto měli radost, že se jejich jediného koncertu účastnilo ke stovce posluchačů a že se všichni dobře bavili. „Máme to připraveno vlastně jako komponovaný pořad na celý večer, kdy se posluchači kromě hudby mohou těšit i na scénky a mluvené slovo. A tak si všichni přeje- me, abychom se zase co nejdříve mohli scházet a mohli jsme zpívat,“ uvedla předsedkyně sboru.

Strniště a Čech a Lech v muzejní zahradě v rámci Humpoleckého kulturního léta 2021.

Také dodala, že Čech a Lech má v současnosti kolem dvaceti členů a zřizuje jej Městské kulturní a informační středisko v Humpolci (stejně jako DSJH a Loutkové divadlo). Každá nová tvář, která zpívá a chce ve svém volném čase udělat radost nejen sobě, ale také ostatním, je ve sboru velice vítána. „Není nutné umět noty, mít hudební vzdělání nebo hrát na hudební nástroj. Stačí kus talentu, chuť trochu se učit a hlavně láska k hudbě a zpívání,“ usmála se Drahomíra Bendlová s tím, že sbor jako bonus nabízí skvělou partu lidí. Ona sama je jeho členkou od roku 2002, i když napoprvé na otázku, kdy v Čechu a Lechu začínala, odhadovala rok 2012. „No, vidíte, jak to letí, když děláte to, co vás baví a s těmi, které to baví úplně stejně,“ smála se.

Aneta Slavíková

Zdroj: Štěrbová, Mirka: *Pěvecký sbor Čech a Lech. In Humpolec v zrcadle času I. Spolky a spolkový vývoj. Město Humpolec, 2011, s. 12–23.*

Více informací také na webových stránkách sboru: cechalech.webnode.cz.

JEDNA ŽELVA ZA DRUHOU

Člověk může dělat, co chce, ale nemůže chtít, aby chtěl.

Arthur Schopenhauer

Spisovatel John Green se do srdcí čtenářů zapsal svou knihou „Hvězdy nám nepřály“. I další autorovy romány jsou velmi silné příběhy a stojí za to si je přečíst. Příkladem jsou „Papirova města“, „Hledání Aljašky“, „Příliš mnoho Kateřin“. V roce 2018 vydalo nakladatelství Euromedia Group v edici YOLI svazek s názvem „Jedna želva za druhou“.

Román zachycuje život amerických středostředoškolaček, které se rozhodly vypátrat zmizení miliardáře Russella Picketta a získat tak velkou odměnu. Čtenář v průběhu děje zjistí, že se nejedná o detektivní příběh a záhada Pickettova útěku není tak podstatná. Důležitější je síla opravdového přátelství.

Hlavní postavou, která příběh vypráví, je šestnáctiletá Aza Holmesová. Aza trpí obsedantně – kompulzivní poruchou. Stejnou chorobu má i sám autor.

Aza se snaží zapojit do běžných činností – škola, kamarádi, vztahy. Cítí se jako vězen ve svých myšlenkách, které nedokáže ovládat. Děsí jí svět mikrobů, bakterií a nemocí. Do života Aze zasáhne také syn hledaného miliardáře Davis. I když Aza prožívá první lásku, její nemoc jí drtí: „Mívám takové myšlenky, kterým doktorka Karen Singhová říká „intruzivní“. Teď už vím, že to znamená „vtíravé“, ale když jsem to slyšela prvně, myslela jsem, že říká „invazivní“. Což mi připadá lepší, protože je to vážně jako invazivní plevel. Přilétají do mojí biosféry z nějaké vzdálené země a začnou se nekontrolovatelně množit.“ (Green, str. 43).

Život má Aza mnohem snazší díky své kamarádce Daisy, která jí láskyplně označuje jako

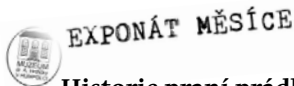
„Holmesku“. Daisy se snaží svou kamarádku dostat z trudomyslných myšlenek různými příměry. Knížka je tak plná zamyšlení nad životem. „Bylo to takhle: Jeden vědec měl přednášku o historii Země, před velkým publikem. Vysvětlil, že Země vznikla před miliardami let z oblaku kosmického prachu [...]. No a po týhleý dlouhatánský přednášce se ten vědec nakonec zeptá, jestli má někdo nějaký otázky. Vzadu zvedne ruku nějaká stará paní a řekne: „To je všechno hezký, pane vědče, jenže doopravdy je Země placka a nese ji na zádech obří želva.“ Vědec se rozhodne, že si z tý paní udělá trochu legraci, a tak povídá: „No ale, jestli to tak je, na čem stojí ta želva?“ A ta paní odpoví: „Na krunyři další želvy.“ Vědec už toho začíná mít dost, a tak se zeptá: „Dobře, ale na čem stojí ta druhá želva?“ A ona na to: „Pane, vy to pořád nechápete. Tam je jedna želva za druhou.“ Zasměje se. „Jedna želva za druhou.“ „Jo, jedna želva za druhou, Holmesko. Ty se snažíš najít tu želvu na úplným spodku hromady, jenže ono to prostě nejde.“ (Green, str. 197)

Titul „Jedna želva za druhou“ patří v dětském oddělení knihovny k nejpůjčovanějším „young adult“ románům. John Green je oblíbený spisovatel dospívajících čtenářů, ale určitě zaujme i ty starší. Greenovy knížky je možné vypůjčit v knihovně. K dispozici je i stejnojmenné CD.

Bc. Zdeňka Komrsová,
Městská knihovna Humpolec

Literatura:

GREEN, John: *Jedna želva za druhou*. Vydání první. Praha: Euromedia, 2018. 230 stran. ISBN 978-80-7549-740-6.

Historie praní prádla

Se vznikem textilního oděvu vznikla také potřeba údržby jeho čistoty. Nejstarší způsob čištění oděvů můžeme vidět na vyobrazeních starých Římanů a Egyptanů, kteří šlapali po prádle ve velkých kádích.

Běžně se prádlo pralo v čisté tekoucí vodě v potocích nebo rybnících, kde se namočilo a otloukalo o kámen, později se začaly používat různé plácačky, kterými se špína z prádla vytloukala. Nakonec se prádlo vymáchal a vyždímalo. Velkým pokrokem byl v 1. polovině 18. století vynález prací desky – valchy.

V Čechách se valchy používaly až do poloviny 20. století, kdy se rozšířilo používání elektrických praček.

Slovo **praní** je odvozeno od slova bítí, tlouci a vychází ze starého způsobu praní, kdy se do prádla ve vodě bušilo různými tlouky a plácačkami.

Valcha je nástroj, který se používal k praní prádla, také ale k výrobě plsti.

Je to obdélníková deska, kde se střídají rovnoběžné vlnité výstupky a žlábků. Původním materiálem pro výrobu valch bylo dřevo. Na přelomu 19. a 20. století, se začaly vyrábět i z jiných materiálů – pálená hlína, kámen, plech, sklo, porcelán. Valcha se vložila do kádě či necek s vodou, do které se přidalo mýdlo. To se jako prací prostředek rozšířilo ve 12. století, před tím sloužilo také k léčebným účelům. Praná textilie se tlačila kolmo na směr žlábků, a tak docházelo na rýhách valchy k jejímu rychlému stlačování, a tím se z ní uvolňovala špína. Později se začala používat mechanická valcha, která se kývavě pohybovala po prádle. To přinášelo úlevu hlavně pradlenám, které

nemusely mít ruce stále ve studené vodě. Nevýhodou ale bylo, že se prádlo třením o hrubý povrch rychleji ničilo. Praní na valše bylo fyzicky velmi namáhavé, proto pradleny na počátku 20. století s úlevou přivítaly vynález pračky, která jejich úlohu převzala.

K praní prádla se používaly necky, které nechyběly v žádné domácnosti. Měly široké využití – namáčení prádla, praní, koupání, v hospodářství při zabíjačkách. Necky se vyráběly ze dřevěných prken, někdy byly zpevněny plechem. Postranní prkna byla protažena a byly z nich vyřezány rukojeti.

Neckám se říkalo také vantroky.

*Dagmar Kluchová, vedoucí Muzea
dr. Aleše Hrdličky v Humpolci*

MUZEUM NIKDY NESPÍ ANEB KDYŽ NEMŮŽETE DOVNITŘ, JDEME ZA VÁMI VEN

Obyčejně vás v této rubrice informujeme o akcích, které pro vás na daný měsíc připravujeme. V únoru to měla být výstava sdružení Zelené srdce pod názvem Netopyři tajemní a zranitelní a přednáška z cyklu Věda v muzeu nazvaná Život v Humpolci za císaře Rudolfa II. Po dohodě s autory obě akce proběhnou v náhradních termínech. Protože stále trvá stav, kdy jsou muzea zavřená, zvolili jsme alternativní řešení a naše aktivity vám přibližujeme trochu jinak. Mnozí z vás jistě v listopadu zaznamenali na vývěskách ve městě nezvyklé informace o kulturních akcích. Po pečlivém přečtení plakátu jste však zjistili, že proběhly v době dávno minulé, a to v 80. letech 20. století. Zrovna tak jste mohli na internetu sledovat zajímavé fotografické záběry

z těchto let. Na webových stránkách a facebooku muzea zase proběhl cyklus, někdy až úsměvných, zápisků z humpoleckých nejstarších kronik. No a v prosinci jsme vyšli s vánoční výstavou do ulic, a tak jste mohli vidět v oknech muzea a dalších budov betlémy a začíst se do vánočních textů. Zavřeného muzea využíváme, mimo jiné, také k revizi sbírkového fondu a při ní nás napadá podělit se s vámi tímto způsobem o zajímavé „poklady“, které muzeum ukrývá. Sledujte náš web a facebook, kde pokračuje prezentace fotografií z 80. let a již nyní se můžete těšit na další překvapení.

*Dagmar Kluchová,
vedoucí Muzea dr. Aleše Hrdličky*

22. listopadu 1935

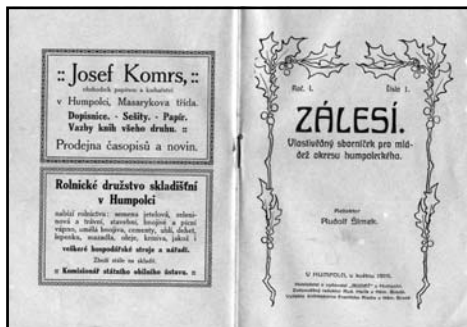
Příznak bídy

Nezaměstnanost a s ní spojená bída chudého lidu projevovala se také všelijakými pokusy o lacinou náhradu zcházející potrawy. V posledních dnech listopadových ztratilo se v samotném městě různým majitelům několik psů, o nichž zcela právem se domnívali postižení majitelé, že se psi stali obětí pekáče. Všichni ztracení psi byli větší postavy a dobře vyživení. Byl mezi nimi i statný vlčák, strážce domovníka musea.

VÝLEPOVÉ PLOCHY JAKO VÝSTAVNÍ PANELE VE VEŘEJNÉM PROSTORU

Historicky první číslo prvního ročníku humpoleckého Zálesí.

Všechno je teď jiné, a tak hledáme nové cesty, jak si alespoň trochu přičichnout ke kultuře, jak se odreagovat od všech příkazů, zákazů a opatření, jak si zpestřit tuto zvláštní dobu, kterou prožíváme. Výleповé plochy ve městě, které ještě před rokem doslova praskaly ve švech, dnes smutně zejí prázdnotou. Proto jsme se rozhodli je prozatím využít jako výstavní plochu, na níž veřejnosti nabídneme trochu zábavy a zajímavých informací. Humpolecký měsíčník Zálesí začal vycházet

před více než sto lety, už v roce 1919, a tak jsme mu věnovali pět výleповých ploch v centru města. Pohled do historie tohoto periodika a tím pádem i města Humpolec jsme nazvali Zálesí v minulém tisíciletí. Vybrané zajímavé články jsme doplnili fotografiemi starobylého města a jedinečnými grafikami titulních stran měsíčníků. Narazili jsme například na článek o místní vlakové dráze, která byla v té době zamítnuta, ačkoliv šlo o významné spojení mezi Prahou a Vídní. Stejně tak nás zaujal článek „z jiného soudku“ – proč se nosí snubní prsten právě na čtvrtém prstu levé ruky. Úsměvné i poučné zpestření všedních dnů si tak můžou všichni, kteří se u výleповých ploch zastaví, užívat do konce února. A na března už nyní chystáme další velmi zajímavou výstavu ve veřejném prostoru, kterou připravujeme ve spolupráci s městem Humpolec. Zatím nastíníme, že se jedná o nejlepší návrhy, které uspěly v architektonické soutěži na plánovaný nový městský bytový dům v ulici Hálkova.

Marcela Kubíčková, ředitelka MĚKIS

ŠÍPKY RŮŽE ŠÍPKOVÉ (*FRUCTUS CYNOSBATI*)

Kdo by si nepamatoval slavný výrok z filmu Slavnosti sněženek: „Se zelím! Se šípkovou!“ Tak tentokrát bychom zůstali u té šípkové a v březnu se můžete těšit na zelí.

Ohnivé rudé plody šípku naznačují, že tato divoká lahůdka přírody bude mít velký vliv na vitalitu člověka. A je tomu tak. Je to jeden z prostředků, jak tělu vrátit nebo posílit tolik potřebnou přirozenou imunitu. Vzhledem k tomu, jakým způsobem se musí prosadit na zarostlých stránkách v bohaté konkurenci invazivních rostlin, je doslova nabitý vitamíny a minerály, které obzvláště v období chřipek tělo tolik potřebuje.

Šípek je označení pro plod růže. Nejedná se v pravém smyslu o plod, ale o složené souplodí nažek, na jehož vzniku se podílejí i další části květu. Šípkový růží z okruhu růže šípkové jsou využívány jako potravina, ale především jsou nedílnou součástí lidového léčitelství. Jejich blahodárné působení popisuje už anglosaský herbář z 11. století. Staří Řekové šípek zmiňovali jako „božský plod“.

Plody růže šípkové obsahují třísloviny (2 až 3 %), invertní cukr (10 až 14 %), sacharózu (2,5 %), pektin (11 %), kyselinu citronovou a jablečnou, stopy vanilinu, silice, flavonoidy, kyselinu nikotinovou,

vitamin C (0,5 %), vitaminy B, vitamin K, vitamin A, karoten, fosfor, vápník, draslík, hořčík a další.

Z dužniny souplodí lze uvařit šípkový čaj, který je cenným zdrojem vitamínu C. Z plodů lze vyrobit víno, šípkovou marmeládu nebo sirup. Sirup se dříve vyráběl i z korunních plátků růží, pomáhal při horečkách, ledvinových a žlučnických chorobách. Šípek dodá tělu látky potřebné proti infekci způsobené virem

i bakteriemi, nervový vitamin B1 na lepší soustředění, rostlinnou ochrannou látku rutin pro zdravé cévy, vápník pro správný vývoj a pevnost kostí a zubů a železo pro krvetvorbu a zásobování buněk kyslíkem. Díky kombinaci vápníku, rutinu a vitamínu C jsou šípkový nejlepší přírodní lékem proti parodontóze a onemocnění dásní. Pravidelnou dávku šípkového čaje by si měli dát i ti, kteří mají problémy se za-

žíváním, pomáhá předcházet nadýmání a zadržování vody v těle. Podle některých zdrojů má příznivé účinky i na závratě. Šípek je velmi nápomocný i ženskému reprodukčnímu systému, usnadňuje menstruační cyklus, ulevuje od křečí a je prevencí problémů s prsy.

Účinek čípku ale zdaleka není jen v oblasti prevence nemocí, plody přý stimulují i potenci a libido. Jediný plod dostupný

v našich podmínkách, se kterým si šípek šlape na paty z hlediska obsahu vitamínu C, je rakytník řešetlákový.

Kdy se vydat na trnité stráně

Nejlepší období pro sběr šípků je po prvním mrazíku, to totiž plody získávají nejvíce sladké chuti. Sbírat bychom měli vyzrálé a syté červené šípky bez stopek. Plody mají uvnitř semena obalena jemným chmýřím, které by mohlo na sliznici vyvolat svědění. Je tedy nutné čaj důkladně přecedit přes jemné sítko. Ideální je

zabavit se semínkem i s chmýřím ještě před sušením plodů, aby v hotovém produktu zůstala je slupka s dužinou.

Růže šípková (*Rosa canina*) je vytrvalá, opadavá, keřovitá, planě rostoucí rostlina, která samovolně vytváří široce rozkošatěný, ostnitý keř dosahující bez opory do výšky až tří metrů. V květnu a červnu kvete růžovými nebo bílými voňavými květy, které se v září a říjnu po opylení přemění na jedlé šípky. Je to nejběžnější volně rostoucí druh rodu růže ve střední Evropě.

Linda a Martin Sýkorovi

KANČÍ NA ŠÍPKOVÉ OMÁČCE

Tak jak bylo v úvodu už naznačeno, dnešní recept nemůže být jiný než slavné kančí se šípkovou. Základní surovinou je šípkový džem, který si lze snadno připravit doma. Je to sice pracné, ale výsledek stojí za to.

Ingredience:

600 g kančí plece nebo kýty
100 g slaniny
2 mrkve, 1 petržel, 1/2 středního celeru, cibule
200 ml červeného suchého vína
150 ml velmi silného šípkového čaje

celý pepř, nové koření, bobkový list, jalovec, špetka tymiánu, sůl
šípkový džem
1 lžíce oleje
1 lžíce másla
vývar nebo voda
33 % - 40 % smetana ke šlehání

Postup:

Kančí prošpikujeme, osolíme, opečeme v pekáčku na zbytku slaniny a na oleji s máslem. Maso odložíme stranou a na tuku opečeme nakrájenou zeleninu a koření. Vrátime maso, podlijeme vínem a čajem, přidáme 1 lžici šípkového džemu, prikryjeme a pečeme v troubě doměkka. Během pečení, je-li potřeba, podléváme vývarem nebo vodou. Maso vyndáme, do omáčky přidáme další lžici nebo víc – podle chuti – džemu, dochutíme a propasírujeme nebo rozmixujeme. Přivedeme k varu, přidáme smetanu, necháme projít varem a podáváme „s pajfálským knedlíkem, vařeným ovšem v ubrousku“.

Tip: Pro docílení lepší chutě, křehkosti i vůně masa můžeme zvěřinu předem naložit. Maso zalijeme mlékem, nebo červeným vínem, nebo se jen polije rozpuštěným máslem s divokým kořením a nechá se v chladu přes noc odležet.

Dobrou chuť a krásné chvíle nejen u šípkového čaje.

HLEDÁME SMÍRČÍ KŘÍŽ

Nedávno bylo v Archivu Národního muzea objeveno 95 kreseb smírčích kamenů od jihlavského lékaře Leopolda Fritze z roku 1895. Mezi nimi se nachází i kresba smírčího kříže od silnice z Humpolce do Jiřic, který popisuje takto: „*Na silnici z Humpolce do Jiřic 278 kroků od kříže stojí přímo kříž žulový 130 cm vysoký a přes příčná ramena 70 cm široký, na pohled velmi primitivní, na ramenách a hranách velmi zkomolený, lišejníky porostlý, zvětřením a vydrobením porouchaný. Do země jest zahloben 45 cm. Na soukříží má čárkovou konturu naznačený řecký křížek se stejnými rameny, 10 cm dlouhými. Rovná se křížům cyrilo-metodějským. Nějaké legendy nebylo lze se doptati, přece místní jméno Trucbaba a několik podobných na blízku zasluhují povšimnutí.*“ (Citace: Archiv

NM fond Obrazový archiv etnografie – inventární číslo OAE_5445.)

Kamenný kříž byl ještě několikrát popsán a nakreslen ve 40. letech minulého století, poté se v terénu, v pramenech i vzpomínkách ztrácí.

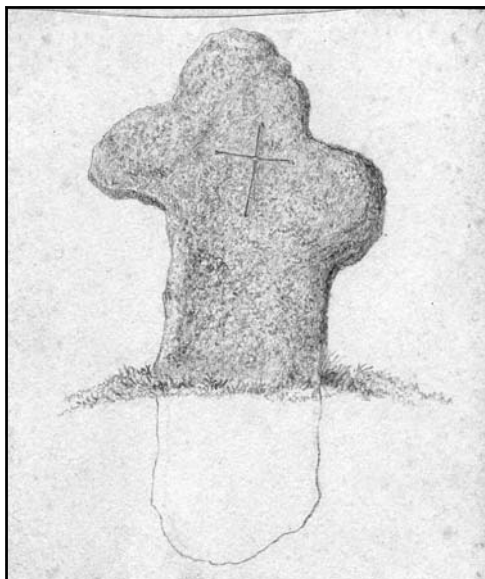
Hledáme pamětníky nebo staré fotografie, či kresby od silnice, prostě vše, co by mohlo pomoci objasnit osud této ztracené památky.

Aktuální seznam kamenných (smírčích) křížů a křížových kamenů z okresu Pelhřimov vyšel v právě vydaném 26. ročníku Vlastivědném sborníku Pelhřimovska, který lze zakoupit v Muzeu Vysočiny Pelhřimov nebo ve Státním okresním archivu Pelhřimov (tel. 602 565 373).

Irena Krčilová, krcilova@mza.cz

Michal Streubel, m.streubel@seznam.cz

Vladimír Staněk, stankjana@seznam.cz

Kresba kříže od silnice z Humpolce na Jiřice Leopolda Fritze z roku 1895.

V ZEMI UKRYTÉ POKLADY HOŘÍ

Naši předkové šetřili kovový peníz pro čas potřeby, nikoliv pro bohatství. Peníz byl vzácný, peněz bylo málo, a proto také úspory lidu nebyly veliké, asi tak několik desítek našich korun. Nebylo mezi nimi zlatých peněz, dukátů, nýbrž něco stříbra, denárů, grošů a později tolarů. Měděné peníze počaly teprve za Marie Terezie, papírové za napoleonských válek. Veřejného úvěru nebylo, soukromý úvěr byl za častých válek nejistý. Vážili si tedy lidé svých několika uspořenéých stříbrných penězů. Schovávali je v pytlíčcích, měchuřinách, nejčastěji v hliněných hrnečkách v zemi. Každé stavení mělo svou skrýš, v podezdívce, pod hliněnou podlahou světnice na způsob pozdějších bramborových jam, ale krytou širokými kameny, placáky. Do této skrýše se schovávaly také peníze. Ale za válečných dob nebyla ani domovní skrýš jistá před nepřátelských vojskem. Naši krajinu postihl zvláště krutě r. 1421 tah divokého uherského vojska císaře Zikmunda od Jihlavy ke Kutné Hoře. Koho zastihli, toho mučili. Děti nabodávali na ploty. Zničili všechno, čeho nemohli potřebovat. Všechna ostatní vojska také všechno vyrabovala a často i vypálila všechna stavení, zejména ta, kde mnoho nenalezla. Proto prchajícím lidem zdálo se býti jistější ukrýti před vraždícím a loupícím vojskem uschráněný peníz mimo stavení, zejména v lese pod strom, keř nebo kámen. Ale často se z rodiny nikdo domů nevrátil. Zahynuli všichni na útěku. Buď byli zastíženi a povražděni, nebo zemřeli hladem a útrapami kdesi daleko od domova. Tak peníz pokladený

kdesi v zemi zůstal pokladem. Zemané a mohovitější lidé na svých tvrzcích a hradech pokládali do země větší úspory. Ale ti měli spíše příležitost poklad si zase vyzvednouti. Takových větších pokladů mnoho v zemi ukryto nezůstalo.

Známá je lidová víra, že takové ukryté poklady se na Velký pátek otevírají při čtení pašijí. Při smrti Kristově pukla skála, pukne tedy i země nad pokladem. Poklad se hlásí, že nad ním hoří ohýnek, není to však plamen zlatožlutý, ale modravý plamínek. Podle toho modrého plamene se pozná, že tam nehoří obyčejný oheň, nýbrž že hoří v zemi ukryté peníze, poklady. Kdo poklad chce získat, musí jej přehoditi drobtly chleba. Ale ty drobtly nebývají obyčejně po ruce a tak modrý plamínek zháší a poklad uniká lidské ruce, až jej ze země během let vysvobodí náhoda. Poklady nehoří jen na Velký pátek, nýbrž také jindy uzří člověk více vidoucí, kterého po narození hned položili pod lavici nebo pod stůl, modrý plamínek hořících peněz; nemívá však v kapse drobtů chleba, aby přehodil plamínek a zmocnil se pokladu.

U Herálce proti flusovně, která již není, na široké hrázi rybníčka byl prastarý, silný hloh. Když skoro před sto lety hráz úžili, byl starý hloh vykopán a pod jeho kořeny byl prý nalezen poklad. Malému pasákovi cosi namluvili, ale ten po letech zjistil v důvěrném hovoru, že poklad tam byl. Snad měl ceny několika set nynějších korun.

V Moravcově poli u Slavniče bylo vysoké boroví, hned od cesty. Toto boroví kdysi shořelo, zbyl z něho jen horní

CO SE PSALO V ZÁLESÍ PŘED 90 LETY

kousíček jako hájek. Z ostatního udělali pole. V boroví u pěšiny je velký kámen, dnes rozštěpený. Pod tím kamenem byly ukryty peníze, poklad. Krejčí Prchal z čp. 11 ve Slavníci viděl, jak tam hořely peníze. Ale to byl ještě kámen celý. Kdo kámen kdy rozštípl, nikdo nevěděl. Ale po rozštípení se tam modrý plamínek již neobjevil.

Také v Petrově vršku u Slavníče vídali lidé hořet peníze. Prchal zkoušel štěstí a běžel tam. Ale nedoběhl, ač místo bylo na kraji lesa, asi tam, kde dnes jdou koleje dráhy. Nedoběhl tam ani podruhé, ohýnek zhasl. A vrátil se také ještě

několikrát s prázdnou a bez pokladu. Nikdy neměl drobečků chleba v kapse, protože chléb jedl sotva několikrát do roka a drobečků mu nikdy nezbylo.

Také v jiných krajích se hlásily k životu zakopané poklady modrým plamínkem. Též v každém člověku zakopán jest poklad, který se občas hlásí k životu. Srdce a tváře zahoří krví a v lidské duši zaplane plamínek soucitu a lásky k rodině a rodnému kraji, k vlasti, národu a lidstvu. Kdo ten plamínek v sobě najde, zachvěje se blahem a jest šťasten: našel v sobě zakopáný poklad, který hoří láskou.

Jaroslav Machotka

Z ARCHIVU

První oslavy 1. máje jako dne svátku práce se v českých zemích datují do roku 1890. Státní úřady se snažily pod vlivem poznatků ze zahraničí (velké stávkové dělnictvo spojené s násilím) předejít hromadným akcím. Proto byly vydány oběžníky, které jasně určovaly povinnosti hostinských, ale i doporučovaly postupy, jak zajistit klid ve městech. Jaké emoce vyvolávaly tyto oslavy v Humpolci u některých obyvatel, reflektuje druhý z dokumentů.

Panu purkmistrovi města Humpolce! Přípravy dělnictva ku dni 1. května 1890, kterýžto den jako mezinárodní svátek oslaven býti má, vyžaduje, aby obecní úřadové v obcích, v kterých dělnické hnutí k očekávání jest, v čas se o to postarali, aby veřejný pokoj a pořádek porušen nebyl.

Za touto příčinou upozorňuje se pan purkmistr na povinnost, která obcím k udržení pokoje a pořádku v obvodu obce zákonitě uložena jest a na ustanovení § 37, dle kterého obec má nahraditi veškerou škodu, která by komu povstala

z opominutí povinnosti, kterou ukládá obce zákonní policie místní (§36). Zároveň se panu purkmistrovi doporučuje, aby již předem zabezpečena byla podpora u věci této klidného obyvatelstva obce, zvláště pak spoluúčastenství sboru hasičského a podobných spolků.

Co nejprospěšnější prostředek k zamezení nočních výtržností doporučuje se, aby v tento den a popřípadě v následujících dnech povolení k odbývání tanečních zábav uděleno nebylo a aby ze strany hostinských policejní hodina přísně dodržena byla.

Zvláště pak bude zapotřebí k tomu přihlížeti, aby dělnictvo na veřejných místech se ve větším množství neshromáždilo a aby zpěv a hluk na ulicích trpěn nebyl. Budiž také o to postaráno, aby veřejné zábavné místnosti pod přísný dozor postaveny byly.

Konečně se připomíná, že není třeba obvyklou ranní hudbu na den 1. května zakazovati, pakli při ní domácí hudebníci účinkují, že však žádným způsobem cizí kapela připuštěna býti nemá.

V Německém Brodě 23. dubna 1890

Okresní hejtman

Slavná městská rado!

Jak z věrohodné zprávy jsme se dověděli, zamýšlí dělnictvo 1. května tohoto roku továrníkům, židům a záložnám na jmění uškoditi a došla i taková zpráva slavné c. k. okresní hejtmanství. Jelikož povinností městské rady to jest, aby o jmění svých občanů se postarala a vyhnula se nezřízeným choutkám vášnivého dělnictva a lůzy, která každé příležitosti se uchopí, když loupiti může, tož co státní občané daň platící, jichž jmění nejvíce ohroženo jest. navrhuje, aby slavná městská rada se o to přičinila, aby 1. května zde v Humpolci byla dostatečná vojenská moc, k níž by každý z nás penězi a potraviny přispěl a žádáme proto:

„Slavná městská rado, ráciž co nejrychleji se o tuto vojenskou moc postarati a jmění, možno i životy svých spoluměšťanů v ochranu vzíti.

V Humpolci 24. dubna 1890

Mezi několika podepsanými je připojen podpis Emericha Dítěte, Prokopa Skorkovského a syna, Bohumila Hallera, Emanuela Mandlera a další

Nařízení

Aby se předešlo všem možným výtržnostem a pohoršením za příčinou oslavování 1. máje jako svátku dělnického, nařizuje se všem pánům hostinským a výčepníkům, že svoje závodní místnosti, kterých ku obsluze a zábavě hostů používají, ve dnech 30. dubna totiž v sobotu, v neděli dne 1. května a v pondělí dne 2. května vždy o 10. hodině večerní uzavřítí musejí a po hodině této až do příštího rána nikomu žádných nápojů neb pokrmů buď poskytnouti, buď odprodati nesmějí. Též nesmějí v ty dny žádné spolkové schůze odbývány býti a každé společné sejití spojené s rokováním nějakým bude jako porušení zákona shromažďovacího a spolkového trestně stíháno.

Z městské rady dne 26. dubna 1892
Jakub Hruška, purkmistr

PhDr. Pavel Holub

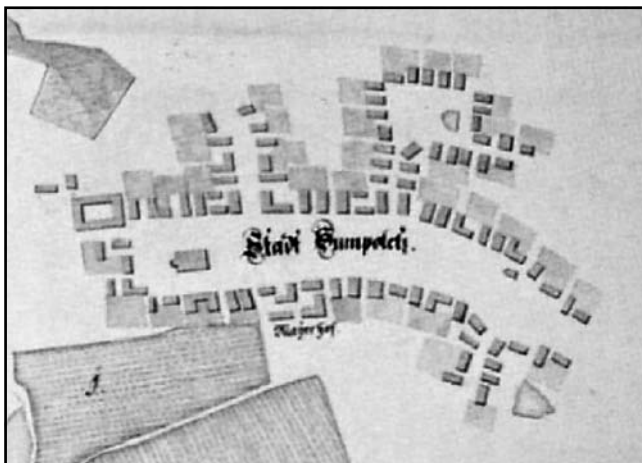

PROCHÁZKA PO HUMPOLECKÉ ZICHPILI

ZICHPILSKÁ STAVENÍ V PRVNÍ POLOVINĚ 19. STOLETÍ A JEJICH VLASTNÍCI

Zichpilská zástavba města se od zbytku Humpolce odlišovala svou členitostí, starými staveními i polohou za městem. V současné době mohou zájemci o historii navštívit zdejší skanzen (Nápravníkovovo stavení, čp. 338), který zprostředkovává těžký život v malém hospodářství 19. století. Pro svéráznou podobu i zachovalost podobných objektů byla Zichpil (současná podoba, obr. 2) často považována za starobylou část města, ale tak tomu zdaleka nebylo. Nejstarší částí našeho města je lokalita kolem Horního a Dolního náměstí, jejíž stáří spojujeme se vznikem města na počátku 13. století. Zde také stával až do požáru roku 1763 Panský dvůr. Uprostřed tohoto centra byl postaven kostel sv. Mikuláše, kolem něhož se rozprostíral původní hřbitov. O něco mladší městskou částí bylo tzv. České město. Takovou podobu města najdeme například i na plánu z roku 1753 (obr. 1), nejstarším dochovaném detailnějším vyobrazením města. Zichpilský skalnatý vrch se tyčil nad městem jako neobydlená dominanta. Jak získala lokalita své jméno? V knize Františka Javůrka, heráleckého

děkana v druhé polovině 19. století, *Dějiny Herálce a Humpolce* se dočteme: „Obyvatelé nové osady Gumpoldsdorfu vystavivše kolem kostelíka své příbytky pamatovali také na své chorobné a ne-duživé spoluobčany a zbudovali pro ně na skalnatém návrší nad svými příbytky útulný dům, nazývajíce tudíž to návrší Siechhübel... staří Čechové byli by tomu pahrbku říkali: špitálská hůrka. Odtud

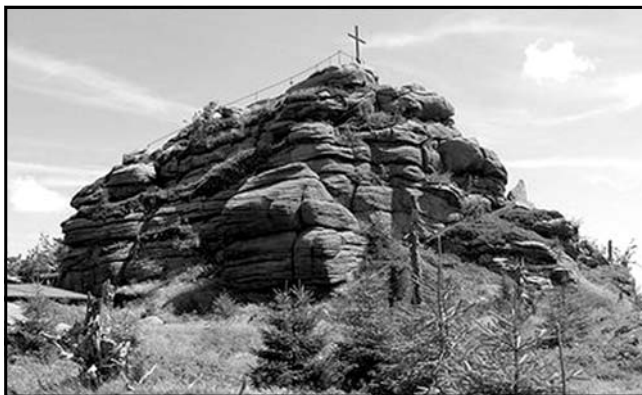

povstal název té části města *Sichpil*, který již v nejstarším popisu (urbáři) města se nalézá a z úst lidu doposud zní.“ K potvrzení tohoto výkladu nenacházíme dostatek dalších podkladů v historických pramenech. Proto se podíváme i na další možnosti, jak mohla tato část města získat své jméno.

Stejným pojmenováním byla označována v němčině i hora *Jizera* (*Siechhübel/Siebengiebel* tedy *Sedmištít*, obr. 3), která se svým skalnatým návrším našemu malému kopci nad městem dnes podobá opravdu vzdáleně. Nedaleko blízké obce *Bílý Kámen* nalézáme také místní pojmenování *Kamenný vrch*, který býval v 18. století označován jako *Renn-hübel*. Podobně se v alpských zemích označovala místa pro těžbu. Právě slovo *hübel* máme zachováno například i v německém názvu pro ves *Vyskytnou* (u *Pelhřimova*), tedy *Böhmisch Gießhübel*, dnes bychom použili tvar *hügel* označující pahorek, vrch či kopec. V názvu naší *Zichpili* se také může ukrývat zkomolenina německého *koppel* (výběh, pastvina), odvozené od německého výrazu pro kupu.

První část názvu místní lokality je pak podobná německému pojmenování *sichel*, označující srp či srpek, které nalezneme také v německých pojmenováních některých českých obcí: *Nieder Sichel*

(*Nížká Srbská*, u *Hronova*), *Sichelsdorf* (*Žichlínek*, okr. *Ústí nad Orlicí*). Může i od tohoto slova být pojmenována naše *Zichpil*? Nebo snad podobně jako místní pojmenování *V Cípku* se odvozuje od německého *zipfel*, které označovalo také výběžek pozemku tvořící špičku. Na mapě 1. vojenského mapování z 18. století (obr. 4) je také patrný nápis nedalekého místa označující zřejmě cihelnu (*ziegelei*). Podle některých výkladů se *Zichpil* nazýval také *Bažinatým kopcem* (*sumpf*). Dříve se totiž místa pojmenovávala podle výrazných dominant, kterou mohl rozbahněný kopec být. Stejně jako skalnatý srpek na jeho vrcholu. Nebo snad kousek od návrší stávala stará cihelna?

Německé pojmenování lokality, zapsané například v indikační skice císařského otisku z roku 1838 jako Sichpil (obr. 5), může také souviset s německým zvrtným zájmen „se“ (sich), podobně jako v pojmenování obce Sychdichffir (Velká Hledsebe, Mariánské Lázně), spíše ale bude odkazovat na sloveso vidět (sehen, 3. os. j. č. sieht), či podstatné jméno pohled (sicht). Obě varianty související s rozhledem na město či do okolí by dávaly svůj smysl, v podobném duchu se vyjadřují i některé další tradované výklady názvu. O co jednoduší je vyložit si obdobný německý název pro nedaleký Hozopíl nad Čejovem jako Zaječí kopec (Hasenhügel).

Vrátíme-li se zpět k zichpilské zástavbě, ta je doložená již v polovině 18. století, ač na výše zmiňovaném plánu není zakreslená. Z gruntovní knihy 1744–1796 vyčteme například zápis prodeje domu č. 233 z obecního místa na „Zychpily“, který proběhl roku 1751 mezi Jakubem Josífkem a novým majitelem Antonínem Markem. Prostor Zichpili patřil tedy obci, která později části začala rozprodávat zájemcům. Postupně se k němu začala přibližovat zástavba Horního náměstí rozšiřující se podél dvou důležitých dopravních komunikací (směrem k Německému Brodu a k Jihlavě) stáječících se kolem vrchu. Právě pod zichpilským vrškem začala budovat roku 1756 nová vrchnost velkorysou budovu pivovaru, který se stal tak podstatnou budovou, že při značení domů získal číslo 1. Syndikus Josef Prokop budovu popsal slovy: „*Tento pivovar vystavený ve velkém podélném čtyřúhelníku, do výšky jedno patro, je jeden nejkrásnější pivovar, protože*

v prvním křídle nachází se tolik roztočilých místností, že panstvo s rodinou a služebnictvem pohodlně mohou zde bydlet jako na zámku.“ Pravděpodobně i zmíněná stavba napomohla rozšiřování městské zástavby tímto směrem.

Za pivovarem si Židé se svolením vrchnosti vystaví synagogu (1760–62), kolem níž prstencovitě vzniká zástavba židovského města. Tu také nalezneme zakreslenou v mapě I. vojenského mapování (obr. 4), které probíhalo v letech 1764–68 a rektifikace pak v letech 1780–83. Vidíme zde dobře i budovu pivovaru a obě výše zmiňované komunikace. Také vznikající první zástavbu stavení v dolní části vrchu.

Dalším podstatným impulsem k rozšíření zástavby byly reformy Josefa II. Především šlo o toleranční patent (1781) a přemístění hřbitovů za město. Toleranční patent umožňoval veřejné vystoupení evangelických věřících. Ti se také brzy přihlásili o svá práva na náboženské vyznání. Čtyři roky po vydání patentu byl vysvěcen na okraji města toleranční kostel. Evangeličtí věřící nejprve praktkovali náboženské obřady v usedlostech kolem Českého města, kde byl také zakoupen původní pozemek pro kostelík, ale nakonec museli kvůli nevoli úřadů kostel postavit za městem na vyvýšeném kopci Zichpili, blízko židovské čtvrti.

Na nevíтанé skalnaté místo, kam museli věřící stoupat zdoluhavou cestou kolem Židovského města při svých bohoslužbách, si údajně posteskli i v nápisu nad vstupem své modlitebny: „*Pod berlou císaře Josefa Druhého zastkvělo se světlo s nebe vysoké, že i staré skály vzácné přinášely ovoce svěcené Kristu Spasiteli.*“

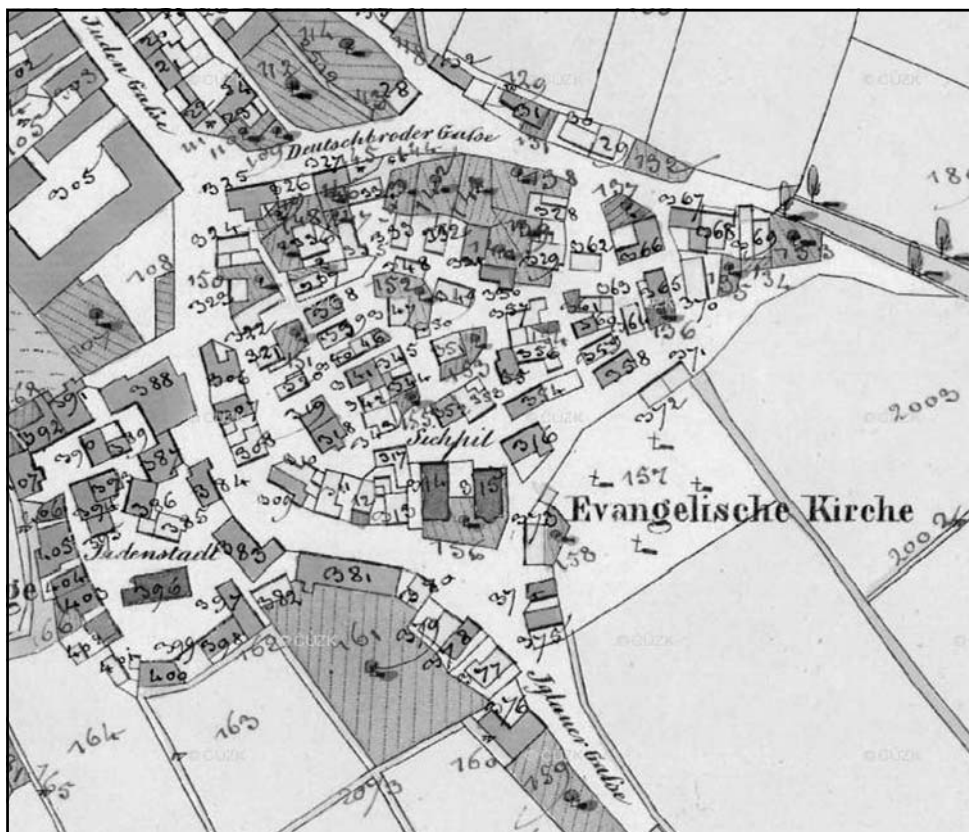

Z HUMPOLECKÉHO PRŮVODCE HISTORIÍ

Vedle kostela byla postavena i budova evangelické školy, která sloužila zároveň jako fara, otevřela se roku 1810 v domě čp. 357. Na opačné straně od kostela byl založen evangelický hřbitov. Na stejné místo byl přemístěn postupně od roku 1785 i hřbitov od katolického kostela sv. Mikuláše.

Kolem kostela brzy začala vznikat výstavba malých, často dřevěných stavení, jejichž nepravidelné uspořádání spíše připomínalo vesničku než městskou čtvrt.

Protože půda, kde domy stály, původně patřila obci, museli jejich majitelé platit ročně poplatek 18 krejcarů do obecní pokladny. Císařské otisky z roku 1838 (obr. 5) už nám ukazují přesnější podobu prostoru zichpilské zástavby, žlutá barva znázorňuje dřevěná stavení. Ve srovnání s jinými částmi Humpolce zde právě malá dřevěná stavení převládají. Podle toho plánu si můžeme postupně projít nejstarší zichpilskou zástavbu i s jejími majiteli:

(pokračování příště)
Mgr. Zdeněk Škrabánek

SPOLKOVÁ ČINNOST V DOBĚ PANDEMIE

Roušky – ruce – rozestupy! Sociální izolace! Neshlukujte se, rozejděte se! Tato a podobná hesla na nás již několik měsíců křičí ze všech stran ve snaze omezit osobní kontakt mezi lidmi, a zabránit tak dalšímu šíření nemoci covid-19. Jak se s těmito omezeními vyrovnává spolková činnost našeho skautského střediska? Možná budete překvapeni. Zákaz organizovaných aktivit je jedním z nástrojů protiepidemického systému PES, který je nasazován již od stupně rizika 4. Pro skauty a skautky to v praxi znamená zákaz družinových schůzek, výprav a výletů, tedy aktivit, které jsou samou podstatou naší spolkové činnosti. To však ani v nejmenším neznamená, že by se skauti a skautky svého koníčku vzdali – jen mu museli dočasně dát novou podobu.

Tak například družinové schůzky u nás nyní probíhají on-line a divili byste se,

kolik legrace se na nich užije! Na dálku lze hrát jednoduché, ale o to zábavnější hry, procvičovat skautské dovednosti, plnit úkoly ve stezce, věnovat se rukodělkám, anebo dokonce být užitečný – to třeba když světlušky v rámci on-line schůzky napsaly a poté poštou poslaly spoustu pozdravů babičkám a dědečkům v domově seniorů, aby je trochu potěšily a povzbudily.

Pod vedením sestry Áji se z roverů a starších skautů ustavila neformální redakční rada, která se pustila do přípravy elektronického čtrnáctideníku. Ten pod názvem Lucernička hlavně světluškám, ale i včelákům, pravidelně přináší spoustu her, úkolů, zajímavostí i poučení z junáckého světa. Lucernička tak rozvíjí nejen své čtenáře, ale i své tvůrce.

Nezahálí však ani vedoucí. Z popudu sestry Pastelky si mezi sebe rozdělili jednotlivé

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

kapitoly slavné knihy Jaroslava Foglara Hoši od Bobří řeky, a hlavně pro vlčata je načetli jako audioknihy. Zvukový záznam je volně dostupný prostřednictvím služby YouTube a do e-mailových schránek rodičů vždy s novou kapitolou dorazil i úkol pro mladé posluchače či podmínky pro lov toho kterého bobříka. Nevěřili byste, jak těžké je souvisle a zřetelně předčítat několik stránek knihy bez toho, abyste udělali chybu! On-line komunikace však není jediným způsobem, kterým lze skautovat i za současné situace. Od počítačů do přírody lákala naše skauty a skautky i jejich rodiče stezka za pokladem, kterou vymyslela a připravila rovněž sestra Ája. U klubovny byla ukryta první schránka s nápovědou, z níž bylo možno vyčíst, kterým směrem se vydat a kde hledat schránku další. Tam čekala další nápověda a tak dál, dokud si hledači pokladu neprotáhli ztuhlá těla příjemnou procházkou pod Orlickem. Na konci stezky

poklad skutečně nechyběl. Malé překvapení v podobě plyšáčka, magnetky či jiné drobné pozornosti jistě potěšilo každého pátrače. Podobně si naši skauti a skautky mohli samostatně vyzkoušet i orientační běh, když pro ně byla připravena trasa pomocí kontrolních stanovišť a azimutů. Práce s busolou a mapou sice patří k základním skautským dovednostem, přesto jsme rádi, že se nikdo na trase neztratil. Ticho není ani ve skautské klubovně, přestože se v ní družinové schůzky nyní konat nemohou. Dospělí členové zde však ve svém volném čase usilovně pracují na dalším zvelebení klubovniček i podkrovní, tak aby zde světlušky i vlčata, skautky i skauti po zkrácení pandemie opět našli pěkné a příjemné prostředí pro svou obvyklou činnost. Přejme si všichni společně, aby tento okamžik nastal co nejdříve, a udělejme pro to vše, co je v našich silách.

Tomáš Horký – Horymír

VZPOMÍNKA NA JOSEFA JELÍNKA

Dne 29. prosince 2020 zemřel ve věku 86 let pan Josef Jelínek, který byl téměř 50 let aktivním členem Klubu českých turistů a duší humpoleckého odboru.

Aktivně se zapojil do turistické činnosti v sedmdesátých letech minulého století, kdy s pomocí tehdejších členů odboru uspořádal celostátní pochod textiláků jako zaměstnanec národního podniku Sukno Humpolec. V odboru poté zůstal jako člen a stal se významnou posilou při organizování turistické činnosti. Pořádal pro členy i ostatní veřejnost vycházky a zájezdy nejen po okolí Humpolce, ale zaměřil se na poznávání celé oblasti Českomoravské vysočiny.

Pro svoji nekonfliktní povahu, kamarádství a nadšení pro turistiku, přivedl do odboru velké množství příznivců a nových členů.

V roce 1993 byl na výroční schůzi zvolen předsedou odboru. Pod jeho vedením byl Klub českých turistů v Humpolci největším klubem v Oblasti Vysočina, měl až 200 členů. Klubová činnost byla zaměřena na pořádání vycházek nejen pro členy, ale i pro veřejnost, na značení turistických tras a jejich údržbu. Byla

uskutečněna řada výborně připravených zájezdů i vícedenních pobytových akcí, na kterých se pan Josef Jelínek velice aktivně podílel.

Jeho největším pracovním úspěchem bylo vybudování nové značené cesty Gustava Mahlera, kterou navrhl, a ve spolupráci s Oblastí Vysočina realizoval.

V roce 2009 z pozice předsedy odstoupil, ale dál se aktivně účastnil veškeré turistické činnosti. Přispíval nejen radou, ale neváhal i v pozdním věku přiložit ruku k dílu. Byl mladším nástupcům vzorem i oporou a neváhal se podělit o své celoživotní zkušenosti. Získal si tak mnoho turistických kamarádů v Oblasti

Vysočina i v celé České republice. Měl velkou radost z toho, že se mu podařilo uskutečnit slib, který dal sobě i předcházejícím generacím, které klub založily a vybudovaly, a to, že se mu podařilo zachovat kontinuitu a dočkal se oslavy 125. výročí vzniku odboru Klubu českých turistů Humpolec v roce 2019.

Pan Josef Jelínek si zaslouží vzpomínku a velké poděkování za celoživotní práci v turistice.

Pepo, nikdy nezapomeneme!

VÁNOČNÍ PROJEKTY POMOHLY RODIČŮM, KTERÍ NEMOHOU SPLNIT VŠECHNA DĚTSKÁ PŘÁNÍ

Tradičně se charitní služby, které pomáhají rodinám v těžkých životních situacích, zapojují do předvánočních projektů Krabice od bot a Strom splněných přání. I přes letošní náročný rok, který byl ve znamení koronavirových opatření a nejrůznějších komplikací, byli lidé velmi štedří. Dětem z rodin, které využívají služeb Šipky - sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, Střediska rané péče nebo dočasně žijí v azylových domech v Havlíčkově Brodě a Humpolci, Ježíškové s dobrým srdcem nadělili plné krabice dárků. Děkujeme všem, kteří se zapojili.

V letošním roce je to již potřetí, co se projekty Oblastní charity Havlíčkův Brod účastnily projektu Krabice od bot. „Ve společnosti roste povědomí o této akci, která má za cíl obdarovat děti z rodin v obtížné životní situaci. Děti zažijí pocity radosti spojené s pohledem na stromček obklopený dárky, které si přály. O to více nás těší, že se do projektu zapojuje

stále větší množství lidí, kteří dávají dětem stále více drobností i větších dárků,“ uvedla vedoucí Šipky - sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi Jitka Muzikářová. Spolu s kolegyněmi převzaly přesně týden před Štědrým dnem plné auto krásně zabalených krabic od bot, které ukrývaly nejrůznější drobné hračky, školní potřeby, ale třeba i kosmetiku.

„Už od října na děti cílí nejrůznější reklamy s tipy na nejnovější hry a hračky, dětem rozhodně neuniknou, a tak mají stejná přání jako jejich spolužáci, kteří nepocítují nedostatek financí. Krabice od bot umožňuje, aby byly využity hračky a další věci, které již v jiné rodině neslouží,“ upřesnila Jitka Muzikářová. V loňském roce pracovníci Diakonie Českobratrské církve evangelické v rámci projektu Krabice od bot vybrali 30 tisíc dárků.

Dvě stě padesát dárků ze Stromu splněných přání

Obrovskou radost ve čtvrtek 24. prosince udělají i dárečky ze Stromů splněných přání, které už podevatenácté spolu s partnery organizuje Hitrádio Vysočina. Lidé si mohli vybrat kartičku na stroměčku, který zdobil například havlíčkobrodské nebo pelhřimovské náměstí, dárek pořídili, zabalili, označili danou kartičkou a donesli na sběrná místa. Pracovníci charitních služeb děti vyzpovídali, zjistili jejich největší přání a připravili seznam

možných dárků dle cenových relací. „Starší děti si psaly o kolo, koloběžky nebo třeba mobil, mladší by rády, aby Ježíšek donesl kuchaňku na vaření, kočárek, panenku, autíčko nebo třeba míč,“ svěřila dětská přání vedoucí charitních domovů při Oblastní charitě Havlíčkův Brod Adéla Bělunková.

Přítom Ježíšků s dobrým srdcem se letos našlo velké množství. Dva mladí ježíškovi poslové přijeli v pondělí 21. prosince s plnou dodávkou a jen v Havlíčkově Brodě vyložili na 250 dárků včetně vysněného kola nebo koloběžky.

„Rádi bychom všem lidem, kteří se do sbírek jakkoliv zapojili, chtěli srdečně poděkovat. Pevně věříme, že jejich dárky udělají dětem radost a vykouzlí ty pravé Vánoce v potřebných rodinách. Zároveň všem přejeme kouzelné prožití Vánočních svátků a mnoho zdraví v novém roce,“ vzkazují vedoucí všech dotčených služeb, které tak mohou děti dárky na Vánoce potěšit.

*Monika Brothánková,
Oblastní charita Havlíčkův Brod*

Z ČINNOSTI DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V HUMPOLCI

Dobrovolní hasiči města Humpolce nezhálí ani v zimních měsících. I když je spolková činnost nyní utlumena stejně jako v jiných oblastech, zásahová jednotka hasičů je stále připravena plnit svoje úkoly jí dané vyhláškou o jednotkách požární ochrany. V roce 2020 naše jednotka vyjela celkem k 83 nahlášeným událostem. Poplach jednotce vyhláší zpravidla Krajské operační a informační středisko HZS Kraje Vysočina z Jihlavy.

Dobrovolní hasiči vyjeli celkem k 10 požárům v lese, 7 požárům nízkých budov, ke 3 požárům zemědělských objektů, 3 požárům dopravních prostředků, 2 požárům odpadků a popelnic a jeden výjezd byl hlášený elektrickou požární signalizací. Dále z celkového počtu 83 událostí bylo 6 planých poplachů, dvanáctkrát jednotka vyjela k dezinfekci veřejných prostranství ve městě a v jeho místních částech v souvislosti s prevencí proti šíření nemoci

COVID-19 a nejvíce zásahů představují tradičně technické pomoci různého druhu, což jsou stromy blokuující vozovku, čerpání vody, kanalizace, obtížný hmyz, řízení dopravy, oplach znečištěné komunikace a podobně.

Velkou část času věnujeme také přípravě na jarní STK zásahových vozidel, která na kontrolu připravují naši technici. První cisterna absolvovala STK již v lednu. Drobné opravy a základní údržba se tedy dějí přímo na naší zbrojnici, kde se o vozidla starají členové naší zásahové jednotky, za což jim patří poděkování za jednotku i za náš sbor. A o tom, že i k hasičům dorazil Ježíšek, svědčí fakt, že od Vánoc má náš sbor novou řetězovou motorovou pilu a bohaté příslušenství včetně nových klínů, řetězů a lišt pro rizikové kácení a technické zásahy u spadlých stromů, kterých rok od roku přibývá. Pilu jsme pořídili z vlastních prostředků.

Ing. Pavel Krejčí, jednatel SDH Humpolec

Jan Řeháček při přípravě a kompletaci brašny s hadicemi pro lesní požáry (tzv. program „D“ – odlehčené hadice menšího průměru využívané zejména pro lesní požáry).

Humpolec 2021

únor
březen

HUMPOLECKÝ MASOPUST
HONZLŮV HUMPOLEC
HUMPOLECKÉ VELIKONOCE

květen

MAJÁLES
MUZEJNÍ NOC
CONCENTUS MORAVIAE

květen - září

VÝSTAVA: EXPEDICE STŘEDOVĚK

červen - září

HUMPOLECKÉ LÉTO

červen

S KOLEM KOLEM HUMPOLCE

srpen

ZLATÁ PODKOVA

srpen - září

VÝSTAVA: 90 LET LOUČKOVÉ

SCÉNY V HUMPOLCI

září

NOC LITERATURY

MAGOROVO ZÁŘÍ VOL. 3

(Ivan Martin Jirous 10 let †)

říjen

GALAKONCERT K VÝROČÍ

REPUBLIKY

NOC S ANDERSENEM

listopad

MLÁDÍ

listopad - leden

HUMPOLECKÉ VÁNOCE

2022

Humpolec 2021

SLAVÍME .....

Centrum Mikádo	SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ
Městská knihovna	100 LET ČTEME
Základní umělecká škola G. Mahlera	SLAVÍME 75 LET
Technické služby	SLAVÍME 25 LET
K. Havlíček Borovský	200 LET *
Jan Zábřana	90 LET *

Aktuální informace sledujte
na www.infohumpolec.cz.

AŤ JE DOBA LEDOVÁ, COVIDOVÁ, NEBO MAKOVÁ, HUMPOLECKÝ MASOPUST JE TADY

Letošní rok se do historie zapíše k těm, kdy se typický průvod maškar Humpolcem, pořádaný již od dvacátých let minulého století tehdejší rolnickou školou, bohužel ze známých důvodů neuskuteční. Česká zemědělská akademie se ovšem jakožto nositelka tradice ve spolupráci s městem Humpolec, Městským kulturním a informačním střediskem a dalšími partnery domluvila, že společně navážou na úspěšné loňské rozšíření masopustní tradice s názvem Humpolecký masopust, i když kvůli vládním opatřením přichystají jinou, omezenou formu oslav. To hlavní se uskuteční na masopustní úterý 16. února - tradici plnou veselí, dobrého jídla, tance, hudby a maškar bude připomínat jak on-line prostředí, tak i humpolecké ulice. Více informací průběžně sledujte na www.infohumpolec.cz, na sociálních sítích a také na vývěsních tabulích ve městě.

Zábava a dostatek jídla i pití

Pod názvem masopust je známé období od Tří králů do Popelčnické středy. Při pomýšlení, že zakrátko nastane dlouhý předvelikonocní půst, si každý dopřával nejen zábavu, ale i dostatek jídla a pití. I když masopust není původní církevní svátek, byl do církevního kalendáře zařazen, a tak se jeho termín určuje podle Velikonoc. Odehrává se před Popelčnickou (Škaredou) středou, která zahajuje předvelikonocní postní období, a datuje se 40 dnů před Velikonocemi (odečítá se od pondělí toho týdne, kdy Velikonoce začínají). A protože jsou Velikonoce

pohyblivým svátkem, tak i masopust se každý rok slaví v jiném období.

Od Tučného čtvrtka k Maškarnímu úterý

V dnešní době se masopust slaví hlavně o víkendu, ale dříve trval od čtvrtka do úterý. Držel se hlavně Tučný čtvrtek, Taneční neděle a Maškarní úterý.

Tučný čtvrtek začínal hned časně ráno zabíjením prasete, smažením koblih, božích milostí a jiných dobrot. Říkávalo se, že o Tučném čtvrtku mají lidé jíst a pít co nejvíce, aby byli celý rok při síle. Až do úterý se pak hodovalo, tančilo a slavilo. Tradičním pečivem tohoto období jsou smažené sladkosti jako koblihy, boží milosti a vdolky.

Taneční neděle byla ve znamení zábavy a tancovaček. Kromě sladkých pochutin se jedla slanina, klobásky a notně se vše zapíjelo pálenkou. Po bohatém obědě následovala taneční zábava v hospodě a tancovalo se mnohdy i v pondělí. V některých oblastech se konaly takzvané „mužovské bály“ určené pouze pro ženaté a vdané.

Maškarní úterý bylo dnem svátečním, nepracovalo se a před polednem začínala obchůzka maškar. Chodilo se od domu k domu, zpívalo se, tancovalo, žertovalo a maškary často mazaly sousedy sazemi nebo je vyválely ve sněhu. Vždy popřály úspěšný hospodářský rok, zdraví a plodný dobytek. Masky byly všude pohoštěny a ještě dostávaly výslužku, jídlo i peníze. Ty se pak společně propily v hospodě.

V minulosti se v Humpolci konaly i masopustní zábavy (1975).

Masopustní masky

Existuje několik druhů tradičních masopustních masek, které se objevují dodnes. Patří k nim například medvěd, klibna (kobyly), žid nebo bába s nůsí. Počet masek v průvodu je libovolný. Každá má také typický způsob chování, ale samozřejmě, že záleží i na fantazii a na hereckých schopnostech toho, kdo se pod ní skrývá. Mluvčí průvodu je „strakatý“, který má oblek z pestrobarevných kousků a žádá o povolení majitele domku, kam masky zavítají. Mezi tradiční masopustní postavy patří i rasové, kominíci, dědek či

Humpolecký masopust 2020.

medvěd. Na závěr masopustní obchůzky je program obřad poražení kobyly za všechny hříchy města nebo obce a její následné vzkříšení. Vše končí tancem masek a těch, kteří se k nim připojí. A slavit se může až do půlnoci, než přijde Popeleční středa a s ní i předvelikonoční půst.

Více o masopustní tradici připravujeme do speciálních Masopustních novin, které vyšleme do světa na masopustní úterý 16. února.

*Aneta Slavíková
Dagmar Kluchová*

Humpolecký masopust 2020.

ZÓNA PRO UMĚNÍ 8SMIČKA

Ve středu 6. ledna proběhly první novoroční Sirény. Stálá součást 8smičkového měsíčního programu, kdy vždy první středu v měsíci od 16 hodin společně objevujeme veřejný prostor a architekturu města Humpolce.

I v bezkontaktním režimu jsme pro vás vymysleli tematickou procházku s názvem My tři králové jdeme k vám. Každý po vlastní ose, i když duchem spolu, jsme se vydali k směrem k Betlému. Protože je to ale daleko, cíl jsme vytyčili blíž k Humpolci. Směrem na Betlém se nachází zaniklá vesnička Dobrá. Místu se také říká U Václava, a to byl cíl. Přípravenou trasu jsme vyznačili v online mapách. Takže pokud jste procházku nestihli během sirénového dne, odkaz na mapu najdete na našich informačních kanálech.

Doba setkávání stále moc nenahrává, i tak se v příštích měsících můžete těšit na sérii tematických okruhů po městě i za městem, které pro vás plánujeme.

Dne 3. února zveřejníme první z nich a podle situace si ho buď projdeme společně, nebo každý zvlášť.

A protože se k novému roku hodí ohlednutí za tím starým, tady je malá sirénová rekapitulace:

leden – Československé vtipy – součást svátečního umění

únor – Únor bílý pole sílí – průzkum volných ploch ve veřejném prostoru, které by byly vhodné na výsadbu trvalek, které jsem si na jaro předsadili do květináčů

březen – První jarní procházka aneb Výprava za vodními toky, po stopách zatrubněného Pstružného potoka

duben – Výzva – jak se mění město během karanténového režimu?

květen – Procházka po kvetoucích stromech – online mapa vytyčující kvetoucí stromy v okolí Humpolce

červen – Architektura & Buřty – porovnání dvou veřejných míst určených k odpočinku a společenskému setkávání – o parku Stromovka s architektem Ludkem Rýznerem, s Davidem Čermákem o iniciativě oživit proluku Rekreativní zahradou, společně jsme si opekli buřty jen pár metrů od náměstí

červenec – Před plotem za plotem? – poznáváním různých druhů plotů aneb Co je funkce plotu ve městě, jak může vypadat?

srpen – HUOSA – komentovaná prohlídka studentské architektonické a urbanistické výstavy na téma vize Humpolce, která byla umístěna v centru Humpolce, s vedoucími ateliérů UMPRUM a FA ČVUT

září – Zpátky do školy – zavítali jsme do Základní školy Hálkova, prozkoumali jsme chodby historické budovy a podívali jsme se i do krovu

říjen – Den architektury 2020 – Urbanistický pohled na město – společně s manželi Machkovými jsme probrali historii a změny Horního a Dolního náměstí, s Martinou Váňovou rekonstrukci Husovi ulice a nakonec sídliště Na Rybníčku s Annou Křížovou

listopad – Stavba čtyřicátnice – zaměřili jsme se na dálnici D1, která v tomto měsíci oslavila 40. výročí od dokončení stavby, a připomněli jsme pomník, který se v souvislosti s D1 v okolí nachází

prosinec – 11 zajímavých faktů, která jsme se dozvěděli o Humpolci během Sirén a umístili je na výleповé plochy po Humpolci

To byl náš sirénový rok 2020. Přejeme Vám, ať je nový rok lepší než ten právě uplynulý, a my se těšíme, že se brzy potkáme v našem černém domě.

Anna Křížová

STOLNÍ TENIS

Milí čtenáři měsíčníku Zálesí, v novém roce Vás opět svým příspěvkem oslovuji s tím, abych Vám přiblížil dění v našem oddíle stolního tenisu TJ Jiskra Humpolec. V prosincovém čísle tohoto měsíčníku jsem bláhově psal, že po Novém roce bude vše v pořádku a že se opět vrátíme za ping-pongové stoly a budeme pokračovat dle rozlosování jak v krajských, tak okresních soutěžích. Hodně jsem se zmýlil nejen já, ale i všichni ostatní, kterým není lhostejné, jak se situace s pandemií covid-19 vyvíjí.

Původně byla vnitřní sportoviště pro amatérské sporty uzavřena do 10. ledna 2021, ale v důsledku neutěšené epidemiologické situace vláda rozhodla o prodloužení tohoto nařízení do 22. ledna 2021, takže se již řadu týdnů a měsíců nemůže sportovat v halách, tělocvičnách, sokolovnách a jiných podobných zařízeních. Je to velmi smutné a frustrující pro všechny ty, kteří v těchto výše uvedených zařízeních trávili několik dnů v týdnu včetně víkendů, kdy se konala soutěžní utkání. Zatím s tím bohužel nelze nic dělat, protože zdraví nás všech je na prvním místě, a netroufám si

odhadovat, kdy se výše zmíněná opatření rozvolní.

Milí čtenáři, toto má být článek o novinách v našem oddíle stolního tenisu, ale když bohužel kvůli pandemii nemůžeme sportovat, tak Vám žádné aktuální informace nejsem schopen sdělit, neboť krajské a okresní soutěže jsou zastaveny již čtyři měsíce. Nebudou se konat ani plánované okresní přebory dospělých za uplynulý rok 2020, na nichž se pravidelně schází nejlepší stolní tenisté našeho okresu. V loňském roce tento turnaj uspořádal náš oddíl Aleš Krčil, který obsadil 2. místo.

Už se také objevují úvahy o tom, jak by měly pokračovat mistrovské soutěže po rozvolnění vládních opatření. Zatím nechci nic předjímat a další informace vám případně sdělím v příštím vydání. Zde bych se také rád vrátil do historie a seznámil vás s tím, kdy vůbec oddíl stolního tenisu v Humpolci začal fungovat, kdo ho založil a jak se další činnost oddílu rozvíjela. Takže za měsíc si opět můžete přečíst další zajímavosti z našeho oddílu stolního tenisu při TJ Jiskra Humpolec.

Josef Pouliček

ZLATO Z MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PŘESPOLNÍM BĚHU PUTUJE DO HUMPOLCE

Vynikajícího úspěchu na závěr loňské zkrácené sezony zaznamenal starší žák atletického oddílu TJ Jiskra Humpolec Daniel Dočka.

V konkurenci 83 závodníků získal na Mistrovství České republiky v přespolním běhu v Praze – Běchovicích mistrovský titul. Po stříbře na dráze v běhu na 1500 metrů je to další skvělý úspěch mladého talentovaného závodníka, jehož trenérem je jeho otec. Jménem celého AO TJ Jiskra blahopřeji Danielovi i jeho celé sportovní rodině, v které vyrůstá, hodně zdraví a dalších sportovních úspěchů v kategorii dorostu v roce 2021.

Miroslav Krpálek

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 8. prosince 2020 oslavil krásné 80. narozeniny dlouholetý člen Spolku přátel Krasoňova **Jaroslav Krčil**. Kytičku a malý dárek od města Humpolce s přáním zdraví a všeho dobrého předala panu Krčilovi předsedkyně osadního výboru Krasoňov Eva Zronková. Jaroslav Krčil je v současné době nejstarším mužem v Krasoňově.

Další oslavenkyní v Krasoňově byla **Květuška Kvášová**, která rovněž oslavila 80. narozeniny. Té předal kytičku a malý dárek od humpolecké radnice s přáním zdraví a všeho dobrého člen osadního výboru Martin Kváš, syn paní Květušky.

Dne 11. ledna 2021 oslavila své krásné 80. narozeniny **Věra Krčilová** z Petrovic. Předseda osadního výboru Josef Bloudek přinesl oslavenkyni malý dárek, kytičku a přání hodně a hodně zdraví a štěstí do dalších mnoha let. Následovalo tradiční vyhrávání oslavenkyni v místním rozhlase.

PODĚKOVÁNÍ

Dne 8. prosince 2020 jsem oslavil 80. narozeniny. Chtěl bych poděkovat Spolku přátel Krasoňova za dary, zároveň díky paní Zronkové, která mi doručila přání města Humpolec a dárek. Dík krasoňovskému Coopu za balíček a dalším za přáníčka.

Jaroslav Krčil, Krasoňov

Rodina Drahozalova děkuje panu Balnohovi za vypravení důstojného posledního rozloučení pro Aloise Drahozala, které se konalo 18. prosince 2020, a paní Krejčí za krásná slova v obřadní síni. Děkujeme také za květinové dary od příbuzných a známých i za kondolence.

Děkují manželka Květoslava a synové Libor a Marek Drahozalovi.

VZPOMÍNÁME

Dne 28. listopadu 2020 uplynulo deset let, kdy nás navždy opustila naše maminka, babička a prababička **Marie Pešková** z Krasoňova a dne 7. prosince 2020 to bylo sedm let, kdy nás opustil náš tatínek, dědeček a pradědeček **Josef Pešek** z Krasoňova. Se smutkem v srdci stále vzpomíná dcera s rodinou. Kdo jste je znali, věnujte jim tichou vzpomínku.

„Kdo byl milován, nebude nikdy zapomenut.“

Dne 27. února 2021 uplyne smutné šesté výročí, kdy nám odešel náš tatínek a dědeček **Josef Palán** z Ústí. S láskou a úctou stále vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka Alena s rodinou. Všem přátelům a známým, kteří na něho spolu s námi v tento smutný den vzpomenu, děkuje rodina.

Už tři roky nám chybí. **Jaroslav Zbirovský** * 24. září 1968 † 18. ledna 2018

ÚMRTÍ

Oznamujeme všem přátelům a kamarádům, že dne 23. prosince 2020 zemřel ve věku 64 let **Pavel Zronek** (Dědek) z Krasoňova. Rozloučení proběhlo v úzkém kruhu rodiny. Za zarmoucenou rodinu Eva Zronková.

Ludmila Vašků z Rozkoše	*20.11.1928	† 6.12.2020
Jaroslava Rozvodová z Humpolce	*6.11.1934	† 8.12.2020
Jiří Klubal z Košetic	*4.3.1950	† 8.12.2020
Dalibor Deraha z Humpolce	*1.8.1935	† 8.12.2020
Josef Kovařík z Hořic	*2.3.1951	† 9.12.2020
Jiří Výborný z Vilémova	*23.12.1940	† 10.12.2020
Alois Drahozal z Humpolce	*7.5.1945	† 11.12.2020
Antonín Staněk z Humpolce	*12.6.1925	† 13.12.2020
Květoslava Oušková z Humpolce	*4.3.1927	† 13.12.2020
František Kotlík ze Světlíce	*22.5.1928	† 14.12.2020
Pavel Sedmík z Hojanovic	*19.5.1962	† 15.12.2020
Rudolf Marek z Proseče	*22.8.1941	† 16.12.2020
Josef Mašek z Humpolce	*11.2.1942	† 16.12.2020
Bohuslava Krupičková z Budíkova	*13.6.1943	† 21.12.2020
Marie Dvořáková z Větrného Jeníkova	*4.7.1939	† 23.12.2020
Jana Vítková z Humpolce	*28.3.1953	† 23.12.2020
Josef Novák z Humpolce	*25.1.1952	† 24.12.2020
Zdeněk Buben z Humpolce	*6.2.1935	† 25.12.2020
Marie Psotová z Koberovic	*7.1.1933	† 25.12.2020
Josef Jelínek z Humpolce	*25.2.1934	† 29.12.2020
Ludmila Kolouchová z Černovic	*23.5.1928	† 29.12.2020
Lenka Vítková z Humpolce	*19.1.1952	† 1.1.2021
Alena Kazdová z Kamenice	*22.11.1937	† 1.1.2021
František Fučík z Jiřic	*30.3.1932	† 1.1.2021
Božena Machyánová z Humpolce	*6.7.1946	† 2.1.2021
Božena Hružová z Horních Rápotic	*2.3.1930	† 5.1.2021
Jana Jandová z Bystré	*9.9.1939	† 5.1.2021
Jaroslav Štefánek ze Zdislavic	*16.1.1943	† 5.1.2021
Marie Čápová z Tuklek	*16.2.1935	† 8.1.2021
František Moravec z Čejova	*31.7.1950	† 9.1.2021
Marie Svobodová z Humpolce	*20.12.1939	† 9.1.2021
Josef Janda z Dolního Města	*14.12.1934	† 11.1.2021
Anděla Bečvářová z Humpolce	*4.10.1923	† 12.1.2021
Jan Král z Humpolce	*2.8.1938	† 13.1.2021

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyňí s cenovou vřhodou 80.000,- Kř

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelřřimov, tel.: 565 333 671
Havlřřkřv Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz